

```

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
X                                                                 X
X           O R D E   D E R   V E R D R A A G Z A M E N           X
X                                                                 X
X                                                                 X
X           K U R S U S :   D E   G E S C H I E D E N I S   E N   T O E K O M S T   V A N   D E   X
X                                 B E W U S T W O R D I N G   D E R   M E N S H E I D           X
X                                                                 X
X                                                                 X
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

```

Dinsdag, 30 april 1985

DE BEÏNVLOEDING VAN DE LEIDENDE FIGUREN MET POSITIEVE EN NEGATIEVE KRACHTEN.

- + Dat is een heel moeilijk onderwerp. Het is namelijk zo, dat een positieve kracht een leidende figuur niet kan benaderen omdat hij zo zeer opgaat in datgene wat hij zelf ziet als zijn belangrijke taak of functie, dat hij voor duistere krachten gemakkelijk te benaderen is. Daar zullen we niet verder op ingaan.

Laten we eens kijken wat er aan beïnvloedingsmogelijkheden zijn. Om iemand te beïnvloeden moet deze een hoog geestelijk peil bezitten of een buitengewone sensitiviteit hebben.

Het is duidelijk, dat je sensitieve en ook geestelijk zeer hoogstaande figuren als geest gemakkelijk kunt benaderen omdat je daar een zekere harmonie mee bezit.

De moeilijkheid daarbij is wel, dat juist dergelijke mensen zich maar zelden opwerken tot zeer belangrijke figuren in de samenleving. Ik wil geen kritiek uitoefenen op uw samenleving, begrijp me wel, maar is het in de praktijk niet zo, dat de mensen die het meest gevoelloos, gewetenloos en egoïstisch zijn het het verste brengen? Iemand die van zijn eigen ik volledig overtuigd is en meent, dat niemand anders hem of haar kan overtreffen, brengt het over het algemeen erg ver. Dat wil zeggen, dat hij nog verder brengt als kamerlid. Hij kan zelfs eerst filmster, gouverneur en dan president worden. Dat wil niet zeggen, dat dergelijke typen alechte mensen zouden zijn, het wil alleen maar zeggen, dat ze moeilijk te benaderen zijn.

Wanneer je als geest probeert de bewustwording van de mensheid te beïnvloeden dan kun je dat alleen doen door in feite wat negatieve trucjes te gebruiken. Ik herinner me een geval, dat er een vechtjas van een generaal gevaarlijk begon te worden. Hij had een zeer grote invloed. De enige oplossing was - dronk toch graag - hem een paar glazen meer te laten drinken en hem daarna te bewegen dingen te zeggen die hij niet had mogen zeggen. Het heeft hem zijn carrière gekost, maar dat was niet zo erg. Hij was uiteindelijk oud en wijs en rijk genoeg. We meenden, dat we dat konden doen. Daardoor was wel ineens zijn invloedssfeer verdwenen. Dat was heel belangrijk. De politici die hem eerst gevolgd hadden als kwispelstaartende honden waren nu bijna bang om met hem in het openbaar gezien te worden. In andere gevallen kun je mensen inspireren die wat onbelangrijker lijken dan ze zijn. Ik herinner me een geval van een paar journalisten die beïnvloed waren. Dat heeft de val van Nixon ingeleid, maar gelijktijdig verdween daarmee een hele laag van een bepaalde fractie van de administratie.

We doen dergelijke dingen niet graag, laat ik dat er meteen bij zeggen. In deze gevallen probeer je dus niet om een bewustwording te veroorzaken, je probeert alleen bepaalde, te sterk remmende invloeden tijdelijk of blijvend te elimineren.

Wil je de mensen toch beïnvloeden dan zul je moeten kiezen voor degenen die daarvoor geschikt zijn. De ene keer kun je een medium vinden, de andere keer misschien een goeroe of zoiets. Mensen die sensitief genoeg zijn en die je kunt gebruiken om positieve waarden uit te dragen. De moeilijkheid is dan vaak, dat ze zelf daarin niet geloven. Het hindert niet, je moet de idee verbreiden. In nog andere gevallen kun je mensen beïnvloeden door hen bepaalde belevingen te bezorgen. Dat kunnen droombelevingen zijn, visioenen, uittredingen. Je confronteert ze met zaken die voor hen op hun eigen en persoonlijk vlak, emotioneel en verstandelijk belangrijk zijn. Wanneer ze daardoor gegrepen worden dan heb je een link gelegd. Er is een verbinding gemaakt waardoor je op dat punt zo iemand altijd weer kunt inspireren. Als je behoort tot diegenen die het licht zoeken dan moet je de vrijheid van je medemens buitengewoon hoog aanslaan. Of het nu geesten zijn of dat ze nog in de stof leven. Je zegt dan: ik mag de vrije wil niet beïnvloeden. Ik mag materiaal aandragen, maar ik mag niet zeggen, dat je het moet gebruiken.

Zit je daarentegen in de negatieve sfeer dan ga je uit van het standpunt, dat wat er met jou gebeurt je niet interesseert. Als je mijn slaaf wilt worden, graag. Dan zal ik je daarvoor desnoods nog belonen met bepaalde dingen. Ik zal je binden zodat je niet meer in staat bent je eigen vrije wil te gebruiken.

Je kunt hiervan losmaken, maar de meesten willen het niet.

Tussen deze twee factoren gaat het in dit onderwerp. Ik dacht het enigszins illustratief te hebben toegelicht.

We moeten begrijpen, dat bewustwording in feite een verruiming is van eigen visie. Daar komt het op neer. Bewustwording is niet een verandering, maar het is een voortdurende toevoeging van nieuwe elementen en nieuwe waarden.

We hebben daarover vroeger eens een mooi verhaal verteld. Misschien herinnert u het zich nog. Wanneer je in de straat staat zie je alleen het verkeer en je begrijpt niet waarom er een opstopping is. Sta je op een kerktoeren, dan kun je heel waarschijnlijk al zien waardoor die opstopping ontstaat en waardoor deze eventueel kan worden opgeheven, wat je er aan kunt doen. Ga je nog hoger, met een vliegtuig bijvoorbeeld, dan kun je ook nog zien hoe je het probleem bijvoorbeeld voor een hele stad kunt benaderen. Ga je echter nog hoger dan zie je alleen de wereld en dan blijkt, dat al die kleine opstoppingen niet eens van belang zijn. Uitbreiding van bewustzijn betekent doorgewoond leren verder te kijken dan je eigen straatje. Verder gaat het niet. Elke keer het gebied dat je kunt overzien, uitbreiden met nieuwe punten van beschouwing.

Dan is er ook niet één bepaalde weg of één bepaalde leer. Oh ja, ik weet het wel, iedereen zegt, dat er maar één weg bestaat, maar dat is niet waar. Elke bewustwording, onverschillig welke, heeft betekenis. Dat wil zeggen, dat u bij een goeroe, in een driestuiverroman, in een film, op straat, in een opmerking, soms juist die gegevens kunt horen en lezen die - wanneer u ze goed verwerkt - uw visie op het geheel een tikje wijzigt. Het is de voortdurende wijziging van je visie op je bestaan, op jezelf en op al hetgeen je als je wereld beschouwt, wat tezamen bewustwording betekent.

Verruiming van bewustzijn kan dus wel bewerkstelligd worden door de mensen steeds meer te laten begrijpen van anderen. Dat hoeft helemaal niet iets te zijn wat u beschouwt als geestelijk werk. Om een heel eenvoudig voorbeeld te geven: hoe lang is het geleden, dat de mensen in de ene stad nog niet wisten hoe ze in de andere stad leefden.

Vandaag de dag weet iedereen wel iets over Buenos Aires, over China. Het zal misschien niet veel zijn, maar net genoeg om te begrijpen dat daar ook mensen wonen en zelfs dat die mensen bepaalde dingen hebben die je zelf niet kent. Op het ogenblik, dat je dat positief verwerkt - dat is dus wel een eis - dan ontstaat er een bewustwording.

Waartoe wij wel de afgelopen tijd een poging hebben gewaagd is de communicatietechniek te verbeteren. Daarmee bereik je een heel groot gedeelte van de mensen. Het jammere is, dat al die communicatietechnieken zoals ze nu bestaan te sterk manipuleerbaar zijn. Je kunt dus eenzijdig de feiten voorstellen. Zelfs dat is te verkiezen boven een absoluut niet beseffen van de feiten.

De geest probeert verder om mensen te inspireren, om de juiste uitleg of het juiste antwoord te geven. Het zijn op zichzelf helemaal niet zulke belangrijke dingen, maar wij kunnen alleen als het ware maar werken per stuk. Wij kunnen niet werken met een heel volk. Dat volk is nooit een volledige harmonie. Wil je werken met de krachten van het licht dan moet je werken met die punten waar een harmonie bestaat.

Dan stoot je verder je neus nogal eens omdat de mens weer veelal gedresseerd is. Hij heeft bepaalde opvattingen. Die opvattingen kunnen goed of kwaad zijn - daar gaat het niet om - maar ze beperken zijn mogelijkheden de wereld te zien zoals ze is. De mens is nog niet zover gevorderd om te begrijpen, dat er dingen bestaan die voor mij juist zijn, maar die voor een ander onjuist kunnen zijn. Men neemt zichzelf nog te zeer als norm, als maatstaf, zowel in het denken, als in het geloof, als in andere dingen om anderen te beoordelen. Dat is natuurlijk iets wat voor bewustwording schadelijk is. Je kunt in ieder geval eelingen elke keer een beleving geven, een klein beetje desnoods voor een probleem stellen waardoor ze zichzelf - en dat is heel belangrijk - en dus hun wereld anders gaan beseffen.

Op deze manier krijg je een aantal mensen die kleine ingewijden worden of wat dan ook. Deze dragen dan hun denken uit. Meestal zullen ze door de maatschappij waarin ze leven worden uitgekreten voor nieuwlichters, idioten of oplichters. Dat hindert niet. Het belangrijke is, dat die denkbeelden weer anderen kunnen stimuleren. Daardoor is het dan weer mogelijk om met die anderen een zekere harmonie te bereiken.

Het blijft stukwerk. Het is nooit massaproductie.

Wanneer je daarentegen vanuit het duister de bewustwording gaat manipuleren - iets wat wij niet doen zoals u zult begrijpen - dan kun je wel met de massa werken. Wij zoeken altijd naar de verruiming, het duister zoekt altijd naar de beperking. Hoe kleiner het begrip wordt, hoe chaotischer de relatie.

Begrip en harmonie zijn uiteindelijk eenheid, ze zijn vorm. Als je naar beneden gaat krijg je daar juist een beperkter begrip. De mogelijkheid tot harmonie is kleiner. Je krijgt dan een botsende wereld met voortdurend veranderende vormen, situaties en samenstellingen. Je kunt daardoor zonder meer elke destructieve werking in de mens stimuleren. Je kunt elke beperking of uitbreiding van zaken op aarde zonder meer bereiken.

Je moet dan een beroep doen op bepaalde dingen, dat is zeker. De mens heeft voldoende dingen waar je een beroep op kunt doen. Hebzucht bijvoorbeeld is

één van de belangrijkste factoren van de duistere macht. Aan de andere kant werken ze heel vaak met foutieve moralismen. Daardoor kun je de haat en de verwachting veranderen, je kunt ze opjagen. Als u een goed voorbeeld wilt hebben van deze demonische suggestie dan moet u eens denken aan de manier waarop de doorsnee Duitser in betrekkelijk weinig jaren - zeg dat het 5 tot 7 jaren zijn geweest - van iemand die een Jood niet als Duitser zag werd tot iemand die Joden schuwde, verafschuwde, en uiteindelijk vreesde of haatte. Dat kan in zo'n korte tijd gebeuren, maar alleen wanneer er een beperking is. Er werd in die tijd een beroep gedaan op zowel eergevoelens - en eer is het meest krankzinnige wat er bestaat. De mens heeft namelijk geen eer, dat denkt hij alleen maar. Zijn eer is iets anders dan het gehoorzamen aan de conventie en uiterlijkheden, terwijl hij ze innerlijk verloochent. U neemt me niet kwalijk, hè. Ik heb het niet over moed, ik heb het over eer. Het is een leuze, meer niet.

Je kunt een beroep doen op hun angsten. "Als ik met Joden omga krijg ik zelf iets."

Je kunt een beroep doen op hun hebzucht. "Als hij nou niet meer mag werken, krijg ik die omzet." Dat soort dingen heeft allemaal een rol gespeeld. Dat is dus de negatieve benadering.

Als je door de geschiedenis heen kijkt wat er gebeurd is voor de bewustwording van de mensheid, ach dan duizelt het je dat er zoveel mogelijk is geweest.

We moeten dan naar een heel ver verleden teruggaan. We hadden toen hoofdzakelijk te maken met een natuurgodsdienst, voorouderverering.

In die tijd was het mogelijk in de steden van de Gobi - ze staan nu alleen nog als ruïne onder het zand - om een aantal mensen tot een besef te brengen van een innerlijke wetmatigheid.

Die innerlijke wetmatigheid was toe te passen op de natuur, maar ze kan ook gebruikt worden om contacten te verwerken die in de plaats kwamen van een voorouder-verering. Ze maakten een dialoog mogelijk met de geest. Deze school werd één van de eerste inwijdingsscholen in de Gobi.

Er zijn anderen geweest bijvoorbeeld in Zuid-Europa en in de Kaukasus. Exponenten daarvan worden heel vaak godsdienststichters of bekende filosofen en denkers. Het gaat er niet om wat ze worden in de ogen van de mensen, maar wel om datgene wat ze onder de mensen brengen. Wanneer u zich realiseert dat in die tijd waarover ik spreek - ± 17.000 jaar terug - in die scholen paranormale vermogens werden ontwikkeld. Laten we een kleine sprong maken. Die paranormale vermogens waren verder ontwikkeld in de tijd van Babylon, Egypte. In die tijd wat datgene wat eerst een onbegrepen factor was tot een vast bestanddeel geworden, althans van inwijdingsculten en bepaalde priester-groeperingen. Telepathie, contact met overgeganen werd door hen regelmatig gebruikt.

Wanneer we dan een stapje verder doen kijken we naar de bloeitijd van Egypte.

Wat zijn er geen grootser gedachten geboren in die tijd. Oh zeker, ik weet wel, dat een deel daarvan later verworpen moest worden. Zelfs nu heeft de filosofie van Aristoteles nog invloed op het denken van zeer vele mensen. Nu in deze tijd zijn er nog steeds mensen onder invloed van de wereldbeschouwing en vooral de politieke beschouwing van Plato.

Deze mensen waren exponenten van vernieuwende gedachten. Gedachten die helemaal niet uitgingen van dwang, van ontwikkeling van bovenaf, maar die eerder voortkwamen uit een behoefte om mee te delen.

Daardoor hadden ze direct of indirect een invloed - tot aan de kringen van de huisraden toe in die tijd - om de mensen op te wekken tot andere reacties en ander denken. Dat is een bewustwordingsgang.

Dan kunnen we kijken naar de situatie zoals die in Europa is geweest. Er vallen twee dingen op. Juist in de tijd van het grootste godsdienstige fanatisme (uiteindelijk resulterend in zaken zoals de inquisitie en voor die tijd de kruistochten. U weet wel: met Gods wil jezelf rijk stelen!) In die tijd groeide er een verborgen leer waarbij het paranormale, maar ook de kracht van de geest en de kracht van de ziel een hoofdrol speelde. We zien dit zich ontwikkelen bij de vroege alchemisten bijvoorbeeld. Zeker, ze hebben ook ontdekkingen gedaan die eigenlijk niets met de ziel te maken hebben. Bij de verschillende processen gebruikte een alchemist die zich Maria noemde een wijze van verwarming van een ketel, gezet in een andere ketel met water. Dat was voor bepaalde oplossingen ook wel erg belangrijk. U hebt daar nog het koken au bain Marie aan overgehouden. Zelfs de naam is nog blijven bestaan.

Deze mensen begonnen steeds meer te beseffen, dat het niet alleen meer gaat om de natuur of om het beheersen van elementen, maar dat er een innerlijke kracht aan te pas komt.

Deze groeperingen werken door, zelfs in de tijd, dat de inquisitie de greep naar de macht begon te doen, kwamen er plotseling allerlei kabbalistische geschriften los en waren over Europa verbreid voordat de Compagnie de Jésus er ook maar iets tegen kon doen.

Het is opvallend, dat elke keer wanneer je probeert een dergelijke bewustwording tot stand te brengen, er grenzen zijn.

Als we kijken naar figuren als Ignatius van Loyola, de stichter van de Jezuïeten, dan hebben we te maken met een mysticus, maar ook met een man die zeer reële belevingen had. Hij heeft meditatie-technieken ontwikkeld, bepaalde leefregels voorgeschreven die absoluut voor de bewustwording uitermate belangrijk zijn. Wat krijg je dan? De gehoorzaamheid die oorspronkelijk bedoeld was om degene die tot de orde behoorde, deze geestelijke beleving mogelijk te maken, werd omgezet in de kadavergehoorzaamheid, de kadaverdiscipline. Die kadaverdiscipline maakte de orde tot een machtsstructuur. Daardoor is ze ook een tijd verboden geweest.

Ik kan al die dingen wel nablijven gaan. Het belangrijkste erbij is, dat we elke keer zien dat uitbreiding van bewustzijn, van besef ontstaat en dat die uitbreiding dan gevolgd wordt over het algemeen door een technische ontwikkeling.

Dus eerst een geestelijke ontwikkeling, dan een technische ontwikkeling als gevolg daarvan.

De geestelijke ontwikkeling stopt dan. Ik wil niet zeggen, dat de bewustwording niet verder gaat, maar het is of je datgene wat je innerlijk beleefd hebt voor een deel buiten je moet manifesteren om het als een volledige werkelijkheid te kunnen benaderen. Pas wanneer je die nieuwe werkelijkheid aanvaard hebt kun je verder gaan om daar innerlijk weer nieuwe belevingen aan vast te knopen.

Dat betekent, dat de krachten van het licht zich niet alleen maar bezig kunnen houden met alleen een zuiver geestelijke lering, ze moeten ook wel degelijk op een gegeven ogenblik "down te horse", de mensen desnoods een technische tip geven, confronteren met iets wat voor hen zuiver stoffelijk belangrijk en interessant is. Dan alleen kun je verdergaan.

Wanneer we dat extrapoleren, voort willen zetten in de toekomst, dan kunnen we ons gaan realiseren, dat op dit ogenblik eigenlijk de wereld bijna de grens

heeft bereikt van haar technische mogelijkheden. Bijna omdat de ontwikkeling van de electronica waarschijnlijk nog ongeveer 40 jaar verder zal lopen voordat ook deze langzaam aan tot stilstand komt.

Dan heeft de mens geleerd om processen te simuleren als denkprocessen. Hij heeft geleerd de aard van de materie te beseffen. Hij heeft zeer veel geleerd over het menselijk lichaam, maar ook indirect - en dat komt in de toekomst nog verder naar voren denk ik - over de uitstraling van levende wezens.

Hij heeft iets begrepen over de structuur van zijn zonnestelsel en voor het eerst zal hij de ruimte met andere ogen kunnen gaan bezien. Dat is techniek.

Hierdoor verandert wel de visie van de mens op het leven en op de ruimte. Het is duidelijk, dat iemand die in deze tijd wil zoeken naar een geestelijke verruiming, ergens de neiging zal hebben te grijpen naar een of ander preparaat. Een pilletje om rustig te worden, een pilletje om daadkrachtig te worden, etc. etc. Dat is een beetje een mode. Dat moet eruit.

Op het ogenblik heb je bepaalde verslavingseffecten. Die verslavingseffecten zijn jammer genoeg niet alleen beperkt tot het zuiver materiële, er zijn ook mensen die als het ware verslaafd zijn aan een bepaald denkbeeld of aan een geloofsrichting en die daardoor zich proberen te isoleren van een werkelijkheid die ze niet geheel aankunnen.

De geest gaat verder, ze blijft inspireren. Wanneer wij nu steeds weer achter elke technische ontwikkeling en bereiking die weer algemeen beseft wordt, een zekere betekenis kunnen vinden, dan kunnen we op grond van die technische bereiking een verruiming krijgen van de geestelijke mogelijkheden.

Kijk, dat is het belangrijke. We kunnen zeggen, dat het bewustzijn van de mens over 100 jaar aanmerkelijk zal verschillen - zeker geestelijk en mystiek - van datgene wat er op het ogenblik bestaat. Dat de mens, juist door de problemen die hij door het misbruiken van de techniek (want dat heeft hij ook gedaan) heeft opgeroepen, gekonfronteerd zal worden met de noodzaak om de techniek onderdanig te maken juist aan de geestelijke visie. Dat kun je niet meer doen op het zuivere materiële vlak alleen.

Dan zal die mensheid bewuster worden. De goden keren terug op aarde. Niet omdat de mensen meer in goden geloven, maar omdat zij ontdekken, dat je de symboolfiguren nodig hebt om een werkelijkheid te kunnen aanvaarden die alles wat op aarde is, weer zinvol tot een eenheid kan brengen in plaats van een voortdurend groeiende reeks van tegenstellingen.

- + Hoe onderscheid je precies de negatieve krachten. In het Christendom zijn die negatieve krachten ongetwijfeld aanwezig. Hoe onderscheid je ze als zuiver en niet zuiver?
- Als je dat in het Christendom wilt doen is het heel eenvoudig: de leer van het Christendom, dat wil zeggen de leer van Jezus is een heel eenvoudige. Zij zegt eenvoudig, dat je de dienaar bent van je medemens en je moet hem dienen uit liefde, daar komt het op neer. Op het ogenblik, dat men - hoe dan ook - een beperking aanbrengt in die lering, hebben we te maken met een negatieve invloed. Als iemand zegt, dat je dat niet kunt doen of dat iets onmogelijk is, dan is dat een negatieve beïnvloeding, omdat een harmonisch principe, al kun je het misschien niet volledig uiten, innerlijk voortdurend en volledig beleefd moet worden zonder enige uitzondering. Daar heeft u dan in dit opzicht negatieve invloeden. Ik zou zeggen, dat iemand een negatieve invloed is als hij zegt, dat de paus niet deugt. Een negatieve invloed is ook iemand die zegt, dat de paus een onaantastbaar soort heilige is. Beide zijn negatief omdat in beide gevallen geprobeerd wordt, hetzij iets te breken, hetzij iets te isoleren.

Als je zegt, dat de paus de verpersoonlijking van een enorme godsbehoefte is bij zeer veel mensen, dan zit u goed. Dan verwerp je niet, de aanvaardt niet, maar je placeert.

Je plaatst de paus in een functie. Je maakt hem niet tot een macht hetzij ten goede, hetzij ten kwade. Overal waar macht ontstaat daar is het duister mee aan het woord. Het spijt me, dat ik dat moet zeggen.

+ Heeft het niets met de persoon van de paus te maken?

- Wanneer ik over de persoon van een bepaalde paus zou moeten spreken dan zou ik moeten spreken over een mens met zijn achtergronden, met zijn ontwikkeling, waardoor hij in zijn gedrag op een bepaalde wijze zich manifesteert.

Als je denkt aan Johannes I dan denk je aan een man die oorspronkelijk behoort tot de boerengemeenschappen, die meer verwant is met het land dan met de natuur en die God eigenlijk daarin vindt. Daardoor zegt hij juist: wij moeten niet proberen een tuin te maken, we moeten proberen een oogst binnen te halen. Een oogst haal je binnen wanneer je kijkt welke gewassen je hebt staan. Je moet niet de druiven gaan oogsten omdat je toevallig het graan gaat maaien of omgekeerd. Dat is zijn geaardheid. Kijk je naar deze paus dan heb je te maken met iemand met een werkmansachtergrond. Hij is echter ook de sluwe politicus. Dat moest hij wel zijn in zijn omgeving. De diplomaat aan de ene kant. Aan de andere kant een man met een ontzettende liefde voor zijn volk en een enorme behoefte aan bescherming en moederlijkheid die hij nooit gehad heeft.

Als je dat bekijkt dan word je duidelijk waarom deze paus zo functioneert. Waarom hij aan de ene kant een beetje machtsbewust is en aan de andere kant gelijktijdig iemand is die ontzettend veel liefde probeert te geven en die zijn eigen behoefte aan liefde sublimeert in een - mijns inziens te vergaande - Mariaverering.

Zo kun je de mens verklaren. Dit zijn mensen. Paus-zijn is in feite iets anders. De paus is het brandpunt van een religieuze gemeenschap. Als zodanig is hij de verpersoonlijking geworden van al hetgeen er in die gemeenschap leeft, wat ze hoopt en wat ze wensen.

Wanneer je dat gaat begrijpen dan zult u ook zien, dat we niet over een bepaalde paus kunnen spreken, maar over de paus, dat wil zeggen de functie die in één persoonlijkheid tot uiting komt, maar die gelijktijdig het organisme als het ware beheerst, waaruit het geloof beheerst wordt op een bepaalde wijze.

+ U hebt in afgelopen jaren gezegd, dat de bewustwording niet sneller kan gaan. Nu zegt u, dat het wel zo is binnen een aantal jaren.

- Het is een hernieuwde golf van geestelijke bewustwording. Een klein verschil, maar wel met betekenis.

U moet ook begrijpen, dat er aan de mogelijkheden tot bewustworden in het menszijn grenzen zijn gesteld, zeker wanneer we uitgaan van de massaliteit. Een ding kan het bewustzijn bereiken waardoor het eigenlijk niet meer tot de mensen behoort en kan dan toch nog menselijk blijven functioneren om op deze manier iets van zijn nieuwe ervaringen en verkenningen toch ook weer aan anderen mee te geven.

Zoals de Boeddha zei: zij die op kunnen gaan in het Nirwana, het albelevende niets, die zullen - door medelijden bewogen - proberen om anderen de weg daarheen te tonen. Wanneer het ook betekent, dat ze zelf die vrede niet vinden.

In zekere zin vinden we dat ook terug bij Jezus, maar op een andere manier. Ik denk zo, dat waar je ook gaat, waar je met een grote wijze te maken hebt, je geconfronteerd wordt met inzichten die verder gaan dan menselijk is. Gelijktijdig hebben ze de behoefte om zich tot de mens te wenden. Eenheid wanneer ze in je bewustzijn een rol gaat spelen, houdt ook in, dat je niet de bewustere wilt zijn. Een vriend van mij

had er - weliswaar in een ander verband - een heel aardig voorbeeld van. Hij zei: er zijn veel mensen die zeggen, dat ze zich op aarde verheven voelen boven anderen. Ik ben bewuster, ingewijder dan een ander, ik ben een uitverkorene. Die mensen deden hem altijd denken aan een oude tijd: toen men nog deed aan bonen lezen. Ze zaten dan aan een tafel en elke aangestoken boon werd er uit gehaald. Als die boon had kunnen denken dan zou hij waarschijnlijk geroepen hebben: "Kijk eens, ik ben verheven boven anderen. Ik ben uitverkoren!", maar hij kwam wel in de asbak terecht.

Het is misschien een beetje gemeen om dat zo te zeggen, maar hij had gelijk. Ook in dit verband geldt dat voorbeeld.

Wanneer wij bewustwording willen zien zoals ze behoort te zijn (nu wijk ik een tikje van het onderwerp af, neem me niet kwalijk) dan mogen we niet uitgaan van: dit ben ik, dat ben ik en zo is het. We moeten dan uitgaan van het feit: ik aanvaard alle dingen, maar wat leer ik er uit, wat zeggen ze mij. Dus niet proberen de dingen naar je hand te zetten, ofschoon dit erg menselijk is, maar vooral moet je al datgene wat zich afspeelt met en rond jou proberen te integreren in je beeld van de wereld. Niet zeggen: heb ik dat nu wel of niet verdiend, maar: dit beleven geeft mij weer een verruiming en een mogelijkheid.

Op deze manier is bewustwording eigenlijk een voortdurende wisselwerking tussen de wereld waarin je denkt te leven, elke wereld is een illusie, en je eigen ik.

Zodra je gaat begrijpen, dat tussen deze beiden een dwingend verband bestaat, waarbij niets van hetgeen je doet vanuit die wereld onbeantwoord kan blijven, dat aan de andere kant al hetgeen je beleeft, gelijktijdig kunt zien als een mogelijkheid om je eigen werkelijk zijn en functie beter te begrijpen dan integreert in jouw bewustzijn de wereld zich met je ik-besef.

Daardoor worden harmonieën mogelijk die veel verder reiken dan alles wat je normaal menselijk kunt zien en beleven.

Het is erg moeilijk, ik geef het toe. Toch is dat de werkelijke weg. Bewustwording kan soms liggen in de bijzondere scholing, natuurlijk. Je kunt op bepaalde delen op gebied van filosofie, mystiek heel veel dingen bereiken. Altijd weer, echter, ben je zelf de originerende factor. Geen enkele esoterische school, hoe goed en hoe hoog dan ook, kan u één stap verder helpen. Ze kan u alleen een vorm verschaffen waardoor u zich kunt inleven in een groter geheel en uit die inleving - en niet uit de regels op zichzelf - ontstaat de bewustwording.

Wanneer u dat zo benadert wordt ook duidelijk, dat ons hele functioneren op aarde of in de geest in welke sfeer dan ook, gebaseerd is op het vinden van overeenstemming. Die kunnen dan op elk terrein liggen. Ze kunnen gaan van de meest grondstoffelijke tot de hoogst geestelijke toe. Het gaat namelijk niet om de wijze waarop eenheid, uitbreiden van beseffen, nieuw beleven tot stand komt. Het gaat erom, dat zij tot stand komen en dat zij gelijktijdig je helpen om jezelf juist te zien, beter te begrijpen, wie wat en waarom.

Dan komt er een ogenblik, dat het begrip stilstaat. Het zal altijd weer gebeuren, in elke bewustwordingsgang. Het lijkt net of het niet meer wil. Je vraagt je af waarom je je er nog mee bezig zult houden. Er is een periode van rust. En in die periode van rust moet je juist eens proberen om gewoon rustend in jezelf te keren. Dat is het ogenblik waarop de mystieke beleving wel mogelijk is, maar de meer rationele, emotionele beleving die je misschien vroeger hebt geleerd of nog nastreeft, niet meer bereikbaar is. Je zou het misschien zo kunnen zeggen: alles buiten je hoogste geestelijke lichaam wordt tijdelijk

onder een kaasstolp gezet zodat het lijkt of je gevangen bent, tenzij je met die hogere voertuigen erboven uitstijgt en dan in de beleving van die hogere voertuigen komt tot de volledige innerlijke erkenning die hoogstens als een vaag visioen neerslag kan vinden in persoonlijkheid. Is deze integratie op hoog niveau tot stand gekomen en heb je een nieuwe harmonie gevonden dan gaat de stolp eraf. Wat je vroeger beschouwde als je mogelijkheid of je gave is als het ware verdwenen. Daarvoor in de plaats is iets anders gekomen.

Dat andere moet je weer leren hanteren. Daar moet je mee leren leven. Je moet je band met je wereld als het ware bijschaven.

Op het ogenblik dat dat dan weer goed gaat dan ga je weer ontdekken, dat je succes hebt, mogelijkheden, resultaten. Je krijgt dan weer al die kostelijke meevallers in het leven waarvan je zegt, dat het lijkt of er boven iemand zit die het goed met je meent.

Je krijgt ook gelijktijdig die teleurstellingen waarbij je tot de ontdekking komt, dat het niet zo is als je dacht, maar dat het anders is. Nieuwe oriëntatie. Leren werken met die nieuwe mogelijkheden, met die nieuwe krachten.

En dan weer valt het terug. In één mensenleven kan dat drie tot vier keer voorkomen. Zo'n rustperiode is meestal minstens een jaar voor een mens, maar kan wel uitlopen tot 5, 7 of zelfs 10 jaar.

Dat ligt aan die mens zelf. De meeste mensen willen het verleden laten herleven. Dat kan niet. Ze begrijpen niet, dat het je één voelen met het heden en de toekomst de enige weg is tot die werkelijke beleving, werkelijke ontplooiing van je persoonlijkheid en daarmee het scheppen van het nieuwe bewustzijn wat noodzakelijk is.

+ Herken je het?

- Neen, je herkent het niet. Je voelt het aan. Een mens die in een dergelijke situatie is die heeft, ik zou bijna zeggen, een soort zwangerschapsverschijnselen. Ineens zure bommen willen eten en zo. Er is iets in de natuur wat je drijft naar die beleving en die mogelijkheden die een rol kunnen spelen. Heel vaak - en dat is nu juist weer het wonderlijke - kun je die dan weer niet thuis brengen omdat ze niet passen in je wereldbeeld of in iets anders.

Zo verlopen die zaken keer op keer. Bewustwording voor een mens is altijd een proces van afwisseling. Hetzelfde wat ik u heb gezegd over de mens geldt ook voor de mensheid. Je hebt een periode van zeg maar mentale en soms emotionele ontplooiing en je krijgt een periode van rust. Die rust krijgt u op het ogenblik dat u als het ware alle emotionele en feitelijke belevingen hebt gesublimeerd, dat u een kracht ontdekt hebt waarmee u iets kunt beleven of doen. Of een nieuwe taakvisie krijgt.

+ Wat doe je als je "onder die stolp" zit?

- Heel eenvoudig, rusten. Omdat wanneer je aanvaardt hoe het is en niet terugrijpt naar het verleden en je afvraagt hoe je eruit kunt breken, die hogere voertuigen van u de mogelijkheid krijgen om een eigen balans te vinden in die nieuwe harmonie en die hebt u toch nodig wil hernieuwd activiteit plaats kunnen vinden op het stoffelijk niveau en de stolp als het ware weer tijdelijk verdwijnt. Het is een proces wat regelmatig voorkomt.

+ Opmerking over verstandelijk bewustwording.

- Van een dergelijke geestelijke integratie wordt je natuurlijk niet onmiddellijk verstandelijk bewust. Het verandert wel je verstandelijke benadering. Het is geen verandering waar je een prijsje aan kunt hangen bij wijze van spreken of er een gebruiksaanwijzing bij kunt schrijven. Dit is een langzaam proces.

De belangrijke veranderingen zijn vooral in het begin wanneer die harmonie ontstaat in feite emotioneel. Ze dragen andere dromen met zich mee, andere denkbeelden. Wanneer dat dan langzaam wordt omgezet in een aanvoelen van: hé ik zou dit of dat eens kunnen proberen of kunnen doen. Bijvoorbeeld iemand heeft hoofdpijn, laat ik het eens een keer proberen om het weg te krijgen. Dat brengt je als het ware op een nieuw niveau van handelen, maar daardoor ga je ervaren dat geestelijke ervaringen niet in denken zijn om te zetten, vergeet dat niet. Er is geen enkele paralleliteit tussen dat geestelijke bestaan en die geestelijke harmonie en uw stoffelijke voorstelling. Die ervaringen die u hebt opgedaan zijn gebaseerd op uw waarnemingsmogelijkheden. Uw voorstellingsvermogen neemt toe. Die eenheid kan er niet zijn. Het kan als het ware doorsijpelen. Het wordt een emotionaliteit die gelijktijdig je dwingt om binnen je mentale gebied tot een andere benadering, tot een andere visie over te gaan. Op het ogenblik, dat die visie dan inderdaad veranderd is, verandert er meestal iets in de praxis van je leven. Soms kleine dingen, soms hele grote.

Dan is er maar één wet: Wilt u die bewustwording zich volledig laten ontplooiën, dan moogt u nimmer vanuit uzelf denken. Iedere mens denkt in feite egocentrisch, omdat voor hem het ik, of hij het prettig vindt of niet, het punt is van waaruit hij waarneemt. Dat is het heelal. Hij mag daarbij niet zichzelf vooropstellen.

Je moet nooit jezelf zien als de kern waaraan alles moet beantwoorden. Wel als het waarnemingspunt van waaruit alles beleefd kan worden. Wanneer je dat onderscheid kent heb je gelijktijdig de nieuwe weg gevonden waardoor je je beter kunt ontplooiën.

Er zijn een paar dingen die ik u nog zou willen vertellen.

Wanneer je eenmaal zover bent gekomen dat je beseft, dat je de wereld vanuit jezelf ziet, beseft je ook dat het jouw wereld is en niet die van een ander. Je gaat dan ook gelijktijdig beseffen, dat je geen medemensen kunt manipuleren.

Je kunt een ander niet gebruiken voor iets. Je kunt alleen met een ander begrip delen en dan in een zekere harmonie eventueel zelfs ageren, dat is een ander punt.

Het tweede wat je gaat begrijpen is, dat wanneer je jezelf dienstbaar maakt dan is die dienstbaarheid in zichzelf een stap vooruit. De prijs die ik schijnbaar daarvoor moet betalen - dat is meestal zo. Als je anderen wilt dienen dan kost dat ook iets - is eigenlijk niet belangrijk omdat deze prijs automatisch een vernieuwing en vergoeding in zich houdt. Dat is het typerende.

Het laatste wat ik u nog zou willen zeggen in dit opzicht is het volgende. De mens die werkelijk bewust wordt, zelfs tot het hoogste peil wat op het ogenblik in het gemiddelde haalbaar is, die zal ontdekken dat de wereld beantwoordt aan zijn noden, niet aan zijn wensen. Wanneer je geen geld hebt, zie je ineens wat glimmen in de goot, dan is het precies het muntstuk wat je nodig hebt. Natuurlijk, de hebt ook liever een volle portefeuille, dat begrijp ik wel, maar als je alleen een kwartje nodig hebt om te telefoneren dan vind je dat kwartje en geen volle portefeuille. Alles wat je werkelijk nodig hebt, dat krijg je. Niet omdat je dan moeiteloos daarop kunt teren, maar doodgewoon omdat je eigen mogelijkheden worden uitgebreid door beantwoording van de wereld aan jouzelf. Dan krijg je dat gevoel van: er is een verbondenheid, noem het noodlot, bescherming of geef het maar een naam waardoor je gedragen wordt. Beantwoord dit door op jouw manier het geheel te dragen zo goed je kunt. Sluit je in in dienstbaarheid en profiteer ervan.

Dit is de hoogste mogelijkheid en het besef, dat daarbij steeds weer ontstaat en herontstaat is een verruiming van je wereldbeleving. Daarom is het ook een verruimingsmogelijkheid van je geestelijke ontplooiing en geestelijke beleving.

- + Opmerking over hulp bij dit openstellen of moet je het zelf doen.
- Het is eigenlijk heel eenvoudig. Wanneer u geholpen wilt worden stelt u zich open voor elke hulp en doet dan zelf het uiterste wat u kunt. U zult dan ontdekken, dat u veel meer kunt dan u dacht. U wordt inderdaad geholpen. Het is heel eenvoudig, maar een geest die in het licht leeft kan u niet helpen wanneer u zelf niet geholpen wilt worden. Dat is een criterium. Een geest uit het duister kan u helpen wanneer u uzelf - om welke reden dan ook - niet helpen wilt. Deze verbindt daar dan een verbondenheid aan met de gevolgen van die verandering. In het eerste geval is dat niet zo. In dit geval blijft u zelf bepalen. In het tweede geval wordt u door de hulp uw vrijheid en uw ontwikkelingsmogelijkheden ontnomen. Dat is het verschil.

Vrienden, mij was het aangenaam. Ik hoop, dat ik een paar dingen heb kunnen zeggen die voor u interessant waren en waar u eens over na moet denken.

Ook hier geldt: ik kan het u wel vertellen, maar u moet het begrijpen. Wanneer u het begrijpt en verwerkt dan kunt u het in uw eigen wereldbeeld, in uw eigen bewustzijn werkzaam maken en kan het bijdragen tot uw bewustwording.

Dan hoop ik maar, dat u dat in ruime mate zult kunnen doen. We zullen daardoor meer contact met elkaar kunnen hebben op een ander niveau en elkaar kunnen helpen om de scheiding tussen de wereld van de geest en de stof voor ons eigen bewustzijn deels ongedaan te maken. Hoe meer we ons één voelen hoe dichter we bij de harmonie zijn.

HET SCHONE WOORD

Tijd.

Wanneer je de tijd hebt en je beseft, dat je de tijd hebt, heb je werkelijk tijd.

Het gebeuren vloeit en gaat en herontstaat
en wie zich aan ervaren wijdt noemt dit beleven tijd.
Wie in zich toch zich verheft en in zich andere
waarden beseft, hij vindt in zich een eeuwigheid
en denkt niet lang over tijd
omdat de werkelijkheid bepaalt
dat al is één al wordt het ook in een ogenblik
weer bepaald.

En heb je werkelijk geen tijd dan heb je ook geen leven.
De tijd is het ervaren dat je eens is meegegeven
en dat je omdat al of niet als één door u beseft
telt in ogenblikken waardoor het ik zich toch verheft
en dat het een kan zijn met al
dan het al verstaat en alle illusie van uren en tijd
doen verbleken.